

TSRS UYUMLU ENTEGRE RAPORLAMA VE DENETİMİ
TEKNİK ÇALIŞTAY SONUÇLARI VE
ÖZET DEĞERLENDİRMELER
(17.04.2025)

Bu doküman, Entegre Raporlama Derneği Türkiye'nin (ERTA) kuruluşunun 10. yılı etkinlikleri kapsamında düzenlenen "Türkiye'nin Yeşil Dönüşüm Uyum Süreci: Strateji, Politika ve Uygulamalar" temalı toplantı ile eş zamanlı olarak gerçekleştirilen "TSRS Uyumlu Entegre Raporlama ve Denetimi Teknik Çalıştay" kapsamında hazırlanmıştır.

Toplantı kapsamında gerçekleştirilen teknik çalıştayda, Türkiye Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları (TSRS) ile uyumlu olarak yayımlanan ilk raporlar ve mevcut uygulamalar detaylı biçimde değerlendirilmiştir. IFRS Vakfı ve Kamu Gözetim Kurumu yetkilileri, ERTA üyesi danışmanlık ve denetim şirketlerinin aktif katkısıyla yürütülen bu oturumda, TSRS uyumlu raporların güçlü yönleri analiz edilmiş; sürdürülebilirlik raporlamasında standardizasyonun sağlanması, uygulama birliğinin geliştirilmesi ve raporlama kalitesinin artırılması yönünde yapılması gerekenler sektörler özelinde kapsamlı olarak tartışılmıştır.

Dokümanda, çalıştay sırasında ele alınan konular ve çıktıları, toplantıdaki soru-cevap akışı doğrultusunda yapılandırılmış ve bu formatta derlenmiştir.

1. Ülkemizde Türkiye Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları (TSRS) ile uyumlu ilk entegre raporlar yayımlanmış durumda. Bu ilk raporlar ışığında, genel olarak nasıl bir tabloyla karşı karşıyayız? Raporlarda sunulan veri setleri, açıklamalar ve raporlama uygulamaları açısından genel değerlendirmeleriniz nelerdir? Hâlihazırda raporlama sürecinde olan kurumlar için dikkat edilmesi gereken noktalar ve geliştirilmesi gereken alanlara ilişkin önerileriniz neler olur?

Türkiye, küresel raporlama standartları kapsamında önemli bir adım atarak IFRS Vakfı'nın S1 ve S2 sürdürülebilirlik standartlarına uyumlu raporlamanın ilk örneklerini hayata geçiren ülkelerden biri olmuştur.

Bu yeni dönemde, TSRS kapsamında sürdürülebilirlikle ilgili risk ve fırsatların belirlenmesinde “finansal önemlilik” ilkesine özel bir dikkat gösterilmesi gerekmektedir., Zira TSRS'nin önemlilik anlayışı “çifte önemlilik”ten farklılık göstermekte, bu kısmın uygun sunulamaması durumunda raporun değerini azaltmaktadır.

TSRS uyumlu sürdürülebilirlik raporlarının açık, anlaşılır ve öz olması esastır. Raporda yer verilen önemli bilgiler, önemsiz veya gereksiz detaylarla gölgelenmemelidir. Asli kullanıcılar açısından önemli bilginin anlaşılabilirliğini sağlamak adına TSRS ve ilgili açıklayıcı belgelerin titizlikle incelenmesi ve içeriğin nasıl sunulacağına ilişkin kuralların doğru anlaşılması büyük önem taşımaktadır.

Özellikle TSRS 1 Standardı'na eksiksiz uyum sağlanmadığı takdirde, hem raporun TSRS'ye uyumlu olduğu beyan edilemez hale gelmekte hem de asli kullanıcıların rapordan sağladığı fayda önemli ölçüde azalmaktadır. Bu nedenle, kurumların raporlarını TSRS'nin belirlediği çerçevede, kullanıcı odaklı ve değer yaratan içerikle sunmaları kritik önemdedir.

2. Şirketlerin, sürdürülebilirlikle ilgili risk ve fırsatları ile bu konulara ilişkin bilgileri hangi kriterlere göre “önemli” bulduklarını nasıl belirlediklerini açıklamaları beklenmektedir. Aynı şekilde, yönetim organlarının bu süreçlerdeki rolünü ve gözetim mekanizmalarını nasıl belgeledikleri de kritik bir unsur haline gelmiştir.

Bu açıklamaların, özellikle raporların birincil kullanıcıları tarafından anlaşılabilir ve güvenilir biçimde değerlendirilebilmesi için nasıl bir yöntem izlenmelidir? Şirketlerin bu süreci daha şeffaf, sistematik ve kullanıcı odaklı biçimde yönetebilmesi için ne tür uygulamaları önerirsiniz?

TSRS ile uyumlu raporların etkinliği açısından, “bağlantılı bilgi” ilkesine odaklanmak büyük önem taşımaktadır. TSRS 1 kapsamında, üç farklı düzeyde bağlantılı bilgi sunulması beklenmektedir: (1) sürdürülebilirlik konuları kapsamında tanımlanan risk ve fırsatlar arasındaki bağlantılar; (2) bu risk ve fırsatların temel içerik unsurlarıyla (strateji, yönetim, metrikler ve hedefler vb.) ilişkileri ve (3) finansal raporlama ile sürdürülebilirlik açıklamaları arasındaki bağlantı.

Bu doğrultuda, şirketlerin risk ve fırsatlarını yalnızca tanımlamaları değil, bunların önemli olup olmadığını gerçeğe uygun bir şekilde değerlendirmeleri ve bu değerlendirmeyi esas alarak finansal önemlilik muhakemesi yapmaları gerekmektedir. Belirlenen önemli risk ve fırsatlara dair bilgiler ise, bu muhakeme çerçevesinde asli kullanıcıların anlayabileceği ve güvenebileceği bir formatta sunulmalıdır.

TSRS 1'in “bağlantılı bilgi” bölümleri bu yapının kurulması açısından yol gösterici niteliktedir. Aynı şekilde, standartta “muhakemeler” başlığı altında yer alan 74. maddede belirtildiği üzere, tutar tahminleri dışında yapılan tüm önemlilik muhakemelerinin açık bir şekilde raporda yer alması beklenmektedir. Bu açıklık, asli kullanıcıların hem işletmenin risk ve fırsatlara yaklaşımı hem de önemli bilgilere karar verme sürecini anlamalarını kolaylaştıracaktır.

Ayrıca, temel içerik unsurlarının raporlarda yer alması kadar, bu unsurların TSRS'nin başında yer alan “kavramsal temeller” doğrultusunda ele alınması da büyük önem taşımaktadır. Bu temeller, entegre ve tutarlı bir rapor yapısının oluşmasını sağlarken, bağlantılı bilginin mantıksal bütünlüğünü de destekler.

Son olarak, TSRS 1'deki EK – D Sürdürülebilirlikle ilgili faydalı finansal bilginin niteliksel özellikleri kapsamında yer alan “anlaşılabilirlik”, “doğrulanabilirlik”, “zamanında sunum ” ve “karşılaştırılabilirlik” gibi nitelikler, raporun bilgi kalitesini artırarak, kullanıcıya daha fazla değer sunan bir belgeye dönüşmesini sağlar.

3. Uygunluk dizinine konu bilgilerin raporun farklı bölümlerine veya yapısal kurgularına dağılmış olması, hem kullanıcı açısından takibi zorlaştırmakta hem de raporun genel anlaşılabilirliğini olumsuz etkileyebilmektedir. Bu durumun önüne geçilerek, daha bütüncül, kullanıcı dostu ve kolay takip edilebilir raporların hazırlanabilmesi adına ne tür yapısal yaklaşımlar ve süreçler önerirsiniz? Bu bağlamda nasıl bir içerik yapılandırması tercih edilmelidir?

Mevcut raporlama örneklerinde, raporların uygunluk dizini üzerinden okuyucuyu farklı bölümlere yönlendirdiği, hatta kimi zaman bu yönlendirmelerin tekrar eden yapılara neden olduğu gözlemlenmektedir. Bu durum, özellikle raporun asli kullanıcıları açısından önemli bilgilere erişimi zorlaştırmakta ve raporun bütüncül anlaşılabilirliğini olumsuz etkilemektedir. Oysa TSRS'nin temel yaklaşımı, önemli bilginin hızlı, doğrudan ve açık bir şekilde kullanıcıya sunulmasıdır. Bu bağlamda, TSRS uyumlu raporların ayrı bir formatta hazırlanması ve geleneksel raporlama alışkanlıklarından farklılaşması gerektiği düşünülmektedir.

Küresel düzeyde IFRS S1 ve S2 uyumlu örnek raporların henüz yayımlanmamış olması, Türkiye'deki şirketlerin önceki dönemlerden gelen raporlama alışkanlıklarını büyük ölçüde sürdürmesine neden olmaktadır. Bu durum, hem rapor hazırlama hem de denetim süreçlerinde geliştirilmesi gereken önemli alanların varlığını ortaya koymaktadır.

4. Farklı sektörlerde hazırlanan raporlar arasındaki verilerin karşılaştırılabilirliğini artırmak için, mevcut uygulamaları ve gelecekteki ihtiyaçları göz önünde bulundurarak hangi stratejik adımların atılmasını önerirsiniz?

Mevcut raporlarda ilk yıl bilgi eksiklikleri yaşanması doğal bir süreç olarak kabul edilebilir; ancak, sonraki yıllarda bu bilgilerin sağlanması büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, verilerin doğru bir şekilde temin edilmesi, nereye iletileceği ve veri yönetimi oldukça kritik bir öneme sahiptir. Önceki sürdürülebilirlik raporlamalarında da en fazla zaman, doğru ve kritik bilgilere ulaşmak için harcanmıştır. Oysa ki şirketler açısından esas olan konu, sürdürülebilirlikle ilgili risk ve fırsatların finansallaştırılmasıdır. Çünkü TSRS raporlarını asli kullanıcılar (yatırımcılar, kredi verenler ve diğer alacaklılar) inceleyecektir, dolayısıyla tam, tarafsız ve doğru verilerle çalışmak büyük bir önem taşımaktadır.

Sürecin başında nitelikli ve dikkatli bir şekilde gerçekleştirilen çalışmalar, akabinde önemli risk ve fırsatların finansal tablolar üzerindeki etkilerinin tanımlanması açısından kaliteyi artıracaktır. Bu noktada, danışman, denetçi ve raporlayan şirket arasında açık ve sürekli bir iletişimin kurulması gereklidir.

Bu iletişimin amacı, denetimden geçmeyecek verilerin tartışılması değil, denetçinin beklentilerine uygun bir bilginin oluşturulması olmalıdır. Ayrıca, risk yönetimi ve iç denetim gibi iç sistemlerde görevli çalışanların da bu sürece dahil edilmesi büyük önem taşımaktadır. İç denetim uzmanlarının katkılarının sertifikasyonla desteklenerek artırılması sağlanabilir.

5. TSRS uyum sürecinde veri yönetimi, risk ve fırsatların finansallaştırılması, senaryo analizleri gibi alanlarda en çok karşılaşılan zorluklar nelerdir? Bu zorlukların aşılması için kurumlara ne gibi önerilerde bulunursunuz?

TSRS raporunun özü, şirkete özgü ve konsolide yapıyı temsil eden sürdürülebilirlikle ilgili risk ve fırsatların doğru bir şekilde tanımlanması, bu risk ve fırsatların önemlilik değerlendirmesinden geçirilmesi ve önemli bulunan risk ve fırsatların finansal tablolar üzerindeki etkilerinin kısa, orta ve uzun vadede değerlendirilmesidir. Bu süreç, sürdürülebilirlik raporları hazırlamış ekipler için finansal tablo etkisini değerlendirmek ve finans ekipleri için ileriye dönük senaryo çalışmalarını gerçekleştirmek gibi yenilikler getirmektedir. TSRS, şirketler ve ekipler

için bir kültür değişimi sürecidir. Bu süreç, yalnızca bir ekibin değil, tüm paydaşların katılımını gerektiren bir süreçtir. Veriye erişim ve verinin kalitesi ise bu süreçte büyük önem taşımaktadır.

İlk yıl iklim riskleriyle başlanmış olması, oldukça zorlu bir başlangıçtır. Gelecek yıl ise bu kapsam daha da genişleyecektir. İklim riski zaten karmaşık bir konu olup, özellikle holding yapısı ve dağılmış lokasyonlar söz konusuysa bu zorluk artmaktadır. Doğru risklerin tanımlanması, tüm değer zincirine bakılması ve iklim verilerinin bölgesel farklılıklarla ele alınması gerekmektedir. Türkiye, Akdeniz havzasında yer aldığı için, sel, su stresi, ekstrem hava olayları gibi risklerin etkileri, bölgesel bazda değerlendirilmelidir.

IPCC iklim modelleri, Türkiye'yi yalnızca 1–2 nokta ile temsil etmektedir. Oysa Türkiye, çok daha karmaşık bir coğrafyaya sahiptir. Bu nedenle, daha detaylı ve granüler verilere ihtiyaç duyulmaktadır. Fiziksel iklim risklerinin etkili olduğu tarım, turizm gibi sektörlerde bu veriler daha da kritik hale gelmektedir. Kamu otoritelerinin bu verilere erişimi kolaylaştırması, sektörlerin ve şirketlerin bu verilerle daha etkin bir şekilde çalışabilmesi için oldukça önemlidir.

Geçiş riskleri açısından, şirketlerin kendi değer zincirlerine ve etkileşimde oldukları ülkelere yönelik dönüşüm politikalarını değerlendirerek modelleme yapmaları gerekmektedir. Finans sektöründe, geçiş risklerinin belirlenmesi ayrı bir disiplindir. Reel sektörde ise sektörler ve kritik varlıklara odaklanarak bu risklerin etkileri değerlendirilebilir.

Raporlamada karşılaşılan en büyük sorunlardan biri, ekiplerin entegrasyonu ve kaliteli, granüler verilere erişimdir. Kabul edilen senaryoların doğruluğu ve analizlerin uyumluluğu da önemli bir faktördür. Örneğin, bankacılık sektöründe BDDK tarafından belirlenen belli senaryolar, karşılaştırılabilirlik açısından fayda sağlamaktadır. Şu anda şirketler, kendi uygun gördükleri senaryoları seçmekte ve denetçiler bu senaryoların makullüğünü değerlendirmektedir. Ancak zamanla, örneklerin artmasıyla daha karşılaştırılabilir, standartlaşmış ve benzer kabullerle hazırlanmış raporlar görülecektir.

6. Çifte önemlilik yaklaşımı ile genel yaklaşımlar arasındaki risk ve fırsat belirleme süreçlerinin farkları nelerdir? Kurumlar, daha doğru ve sade bir raporlama yapabilmek için bu süreçleri nasıl etkin bir şekilde yönetmelidir?

Çifte önemlilik ve TSRS Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları birbirinden farklı yaklaşımları temsil etmektedir. Çifte önemlilik; hem etki önemliliğini hem de finansal önemliliği dikkate alırken, TSRS yalnızca finansal önemlilik perspektifine odaklanır ve bu, özellikle yatırımcılar (asli kullanıcılar) için tasarlanmış bir raporlama çerçevesidir.

TSRS, şirketlerin ve tedarik zincirlerinin sürdürülebilirlik risk ve fırsatlarını, yalnızca finansal sonuçlar ve yatırımcı odaklı değerlendirmeler ışığında ele alır. Ayrıca, TSRS 2 gibi özel iklim raporlama standartları da bu kapsamda yayımlanmıştır.

Sürdürülebilirlikle ilgili risk ve fırsatları belirlerken, TSRS 1 Mevzuatında B1 – B12 arası paragraflar doğrultusunda, çifte önemliliği temel alan Avrupa Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları (ESRS) yaklaşımının yerine, mevcut TSRS'lere dayalı risk ve fırsat analizlerinin yapılması beklenmektedir. Eğer ilgili TSRS mevcut değilse (şu anda sadece iklim ile ilgili TSRS 2 yayınlanmıştır), sektör veya sektöre en yakın Sürdürülebilirlik Muhasebe Standartları Kurulu (SASB) standartlarına başvurulması gerekmektedir.

Şirketler sadece sürdürülebilirlikle ilgili risk ve fırsatlara ilişkin önemli bilginin açıklanması ile ilgili, TSRS'ler ile çelişmediği sürece Küresel Raporlama Girişimi Standartları (GRI) ve Avrupa Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları (ESRS)'nin uygulanabilirliğini değerlendirebilir. Çifte önemlilik analizi, finansal önemlilik seviyelerini belirlese de, TSRS kadar net ve belirgin bir çerçeve sunmamaktadır. TSRS, finansal raporlama sürecinin bir parçası olarak ele alınmalı ve IFRS Vakfı'nın yatırımcı odaklı yaklaşımıyla uyumlu bir şekilde uygulanmalıdır. Bu doğrultuda, TSRS raporlarının da bu anlayışa uygun olarak ilerlemesi beklenmektedir.

7. TSRS raporlamalarına yönelik denetim süreçleri şimdiye kadar nasıl bir gelişim göstermiştir? Yerel ve uluslararası standartlarla uyum sağlama sürecinde elde edilen deneyimler nelerdir? Denetim sürecine girecek kurumlar için hangi hazırlık adımlarının atılması ve hangi çalışmaların geliştirilmesi gerektiği konusunda görüşlerinizi paylaşabilir misiniz?

Raporlama sürecinde denetim ile raporlama faaliyetlerinin paralel bir şekilde başlatılması büyük önem taşır. Finansal önemlilik tespiti ve risk ile fırsatların belirlenmesi tamamlandıktan sonra denetim sürecinin başlatılması, denetçinin raporlamanın doğru ve uygun şekilde yapıldığını değerlendirmesini zorlaştırabilir. Özellikle yönetimle ilgili olarak bu sürecin nasıl bir yapıya dayandığını anlamak denetçiler için oldukça güçtür. Bu nedenle, denetim genellikle sınırlı güvenceyle ilerler.

TSRS standardında, finansal tablo kalemlerinin belirlenmesi ve bu kalemlerin bir çarpanla sınırlandırılması değil, ilk aşamada nitel değerlendirmelerle risklerin ve fırsatların daraltılması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu adım sıklıkla göz ardı edilebilir. Tüm risk ve fırsatları ölçmek mümkün olmadığından, nitel değerlendirme ile odaklanılması gereken unsurların belirlenmesi sürecin sağlığı açısından kritik öneme sahiptir. Bu nedenle, sürecin başında denetçiyle mutabakat sağlanması gerekmektedir.

Senaryo analizi de denetim sürecinin en önemli adımlarından biridir ve finansal önemlilik değerlendirmesinin ardından gelir. Bu analizde belirsizliklerin net ve açık bir şekilde yazılması gerektiği unutulmamalıdır. Verilerin çoğu varsayım ve belirsizlik içerdiğinden, raporun okuyucusunun bu durumu bilmesi ve anlaması gerekmektedir. Senaryo analizi de bu belirsizliğin bir parçası olarak kabul edilmelidir. Örneğin, küresel ısınma seviyesinin derecesi bile önemli bir belirsizlik kaynağıdır.

Makul güvence altında, bu bilimsel ve doğrulanmamış verilerin nasıl metodolojik bir yapıya dönüştürüleceği, denetim sürecinde büyük bir soru işareti oluşturmaktadır. Ayrıca, senaryo seçimi denetlenebilir mi sorusu da tartışmalıdır. Örneğin, sektör genelinde iki derece ısınma senaryosuna dayalı bir raporlama yapılırken, bir şirketin sekiz dereceyi seçmesi durumu, raporun doğruluğu ve tutarlılığı konusunda şüphe yaratabilir ve manipülasyona zemin hazırlayabilir. Bu nedenle, senaryo seçimlerinin tutarlılığı, sektörler arasında karşılaştırılabilirliği gibi sorulara yanıt aramak, gelecekte denetim metodolojilerinin gelişmesi için önemlidir.

Ayrıca, finansal denetim alışkanlıklarından kalan uzun veri listelerinin TSRS raporlamasında kullanılması, bir zorluk yaratmaktadır. Çünkü TSRS raporlamasında bu kadar çok veri bulunmamaktadır. Sadece sektör rehber metriklerine dayalı olarak, finansal etki yaratacak çok daha sınırlı, ancak oldukça zahmetli veri üretimi söz konusudur. Bu nedenle, raporlama sürecindeki verilerin doğruluğunu ve güvenilirliğini sağlamak adına daha fazla dikkat edilmesi gereken bir alan bulunmaktadır.

8. Denetim süreçlerindeki belirsizliklerin ortadan kaldırılması ve sürecin iyileştirilmesi için hangi stratejiler önerilebilir? Bu sürecin KOBİ'lere yayılması da göz önünde bulundurulduğunda, gelecekte atılması gereken adımlar nelerdir?

Denetim süreçlerinde karşılaşılan belirsizliklerin ortadan kaldırılması ve sürecin iyileştirilmesi için öncelikli olarak 3000 serisi standartlarının etkin bir şekilde uygulanması gerekmektedir. Bu standartlar, denetim süreçlerinin kalitesini doğrudan etkileyen önemli faktörlerdir ve yaklaşık 10 yıldır yürürlükte olmalarına rağmen uygulama aşamasında zorluklar yaşanabilmektedir. İlerleyen yıllarda yayımlanması beklenen 5000 serisi ile bu süreçlerin daha belirgin hale gelmesi beklenmektedir.

TSRS uygulamalarında artan sözel ve kalitatif unsurlar, denetim kriterlerinin önemini daha da artırmaktadır. Bu noktada, denetçilerin finansal denetimden edindikleri mesleki şüphecilik ve uzmanlarla iş birliği yapma becerileri büyük önem taşımaktadır. Şirketler, TSRS geçişine yalnızca bir raporlama süreci olarak değil, bir yönetim süreci olarak da yaklaşmalıdır. Risk ve fırsatların belirlenmesi, şirketin strateji ve risk yönetim süreçleriyle entegre bir biçimde ele alınmalı ve bu süreç için baştan mutabakat sağlanmalıdır.

Denetçinin bakış açısıyla, en kritik unsur yönetimin bu süreci nasıl yönettiğidir. Risk ve fırsat belirleme süreçlerinin, diğer kurumsal risklerle entegre edilip edilmediği de önemli bir faktördür. Şirketler, TSRS uyumunu sadece raporlama süreci olarak değil, aynı zamanda strateji ve risk yönetim süreçlerinin ayrılmaz bir parçası olarak ele almalıdır. TSRS raporlamasında yapılan sözel analizlerin, özellikle senaryo analizleri ve strateji belirlemeleri gibi unsurların doğruluğu, belge ve kayıtlarla desteklenmelidir. Eksik dokümantasyon durumunda, boşluk analizi yapılması ve süreç kontrolleri ile bu eksikliklerin giderilmesi önem taşımaktadır.

KOBİ'ler için TSRS raporlama sürecine geçiş, belirli zorluklar ve engeller içermektedir. Bu şirketler genellikle teknik bilgi, kaynak ve bütçe konusunda kısıtlılık yaşamaktadırlar. Ancak, CSRD gibi düzenlemelerde KOBİ'ler için belirli gerekliliklerin azaltılma olasılığı, bu şirketler için bir fırsat yaratabilir. KOBİ'lerin, zorunluluklar gelmeden önce hazırlık yaparak, risk ve fırsat analizlerine odaklanmaları ve birkaç belirli konuda derinlemesine uzmanlaşmaları faydalı olacaktır. Ayrıca, tedarik zincirinde yer alan KOBİ'ler, büyük şirketlerin sürdürülebilirlik politikalarını takip ederek dönüşüme uyum sağlayabilirler. İç kontrol sistemlerinin ve süreçlerin güçlendirilmesi de bu geçişin başarıyla tamamlanmasında kritik bir rol oynayacaktır.

9. Şirketlerin raporlama süreçlerini ve teknik ekiplerini güçlendirmek adına hangi ek kaynaklardan faydalanmalarını önerirsiniz?

Şirketlerin raporlama süreçlerini güçlendirmek ve teknik ekiplerinin yetkinliklerini artırmak için faydalanabilecekleri bazı önemli kaynaklar şunlar olabilir:

1. IFRS Web Sitesi ve Eğitim Materyalleri: IFRS'in sitesindeki Sustainability sekmesinde yer alan "Application Support" altındaki S1 ve S2 ile ilgili materyaller, şirketlerin sürdürülebilirlik raporlaması konusunda derinlemesine bilgi edinmesini sağlar. Bu materyaller, özellikle eğitim dokümanları ve web seminerleri gibi içerikler, IFRS teknik ekibi tarafından sağlanmaktadır. "Education Material" ve "Webcast" içerikleri, sürdürülebilirlik raporlama süreçlerinin nasıl yönetilmesi gerektiği konusunda şirketlere rehberlik sunar.
2. "Önemli Bilgi Kılavuzu", riskler, fırsatlar ve önemli bilgilere yönelik olarak hazırlanmış bir eğitim dokümanıdır. Kılavuz, okuyucuların raporlama süreçlerinde önemli bilgilerin ne olduğunu anlamalarına yardımcı olur. Rehberin başında her bölümün ana mesajı özetlenmiştir. İlk bölümde, "önemli bilgi" kavramı açıklanmakta ve tanım bileşenlerine ayrılmaktadır. Bu tanımlar, muhasebe standartlarında kullanılan "önemli bilgi" tanımıyla birebir örtüşmekte olup, okuyuculara raporu incelerken aşinalık sağlamaktadır. İkinci

bölümde, sürdürülebilirlikle ilgili risk ve fırsatların neler olduğu ve nasıl belirleneceği ele alınmakta, açıklamalar şemalarla desteklenmektedir. Son bölümde ise, bu risk ve fırsatlar için "önemli bilgi" tanımının nasıl uygulanacağı açıklanmaktadır.

Bu bölümde tanımlanan dört adımlı süreç, IASB'nin önemli bilgi kararlarıyla ilgili yayımladığı dokümanla tutarlılık göstermektedir. Dokümanda bağlantılı bilgi konusunda da örnekler bulunmaktadır. Şirketler, IASB'nin etkiler hakkında bilgi verip vermemesi gerektiği konusunda karışıklık yaşamaktadır. IASB standartları, işletmenin insanlara ve çevreye olan etkilerinin, gelecekteki finansal durumu etkileme ihtimali varsa açıklanmasını gerektirmektedir. Bu eğitim dokümanı, bu karışıklığı gidermeyi amaçlamaktadır.

3. SASB Standartları ve Teknik Protokoller: S1, SASB standartlarının metriklerine atıf yapılmasını ve uygulanabilirliğinin değerlendirilmesini zorunlu kılmaktadır. Ancak, SASB standartlarının uygulanması zorunlu olmasa da, sektörlere özgü 77 standart üzerinden detaylı rehberlik sağlanmaktadır. SASB metriklerinin kullanımı, sürdürülebilirlik raporlama süreçlerinin kalitesini artırabilir. KGK tarafından çevrilmiş bu materyalleri incelemek, şirketlerin standartlara uyumunu güçlendirebilir.
4. Connectivity Eğitim Materyalleri ve Web Seminerleri: Finansal ve sürdürülebilirlik açıklamalarının birbirleriyle nasıl bağlantılı olması gerektiği vurgulanan bu eğitim materyalleri, şirketlerin finansal raporlama ile sürdürülebilirlik raporlaması arasındaki ilişkiyi daha iyi anlamalarına yardımcı olabilir. Örneğin, net sıfır emisyon taahhüdü, gelecekte finansal tablolar için bir yükümlülük haline gelebilir. Bu konuda IASB ve ISSB uzmanları tarafından hazırlanan kısa webinarlar da mevcuttur. Aynı şekilde, Önemlilik materyali, 50 sayfalık bir dokümandır ve bunun 10-15 dakikalık 4 ayrı webinara bölünmüş özet versiyonları da mevcuttur.
5. Geçiş Dönemi Uygulama Grupları ve İletişim Kanalları: Geçiş dönemi uygulama grupları, yeni standartların uygulanmasında ortaya çıkan soruları ele alıp ISSB'ye iletmektedir. Karşılaşılan sorunlara çözüm üreterek standartlarda açıklama veya değişiklik önermektedirler. Örneğin, sera gazı emisyonlarıyla ilgili bir bölümde değişiklik yapılması planlanmaktadır. Bu tür değişiklikler, toplantı çıktılarıyla şekillenmektedir. Bu nedenle, tüm paydaşların uygulama sorunlarını bu iletişim kanalıyla iletmeleri büyük önem taşımaktadır.

İletişim

Entegre Raporlama Derneği Türkiye (ERTA)

Koreşhitleri Cad. No: 30 Daire: 13
Zincirlikuyu- Şişli, İstanbul

Tel: +90 212 807 02 55
Faks: +90 212 807 02 50
E-posta: info@entegreraporlamatr.org

